

בעזרת השם יתברך



ספר  
אַשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זכיה צו  
הערן פונעם ראש ישיבה שליט"א, שבת קודש  
פרשת חוקת, שנת תשפ"ב לפרט קטן, אין קרית  
ברסלב - ליבערטי יע"א, ביי שלש סעודות.

ארויסגעגעבן דורך  
"קרן הדפסה היכל הקודש"



**שַׁבַּת קוֹדֵשׁ פְּרֻשֶׁת חֻקָּת, שְׁנַת תַּשְׁפָּ"ב לַפְּרֻט קָטָן, אִיז דְּעַר רֵאשׁ  
יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א גְּעוּוֹעֵן אִין שְׁטַעטל, קַרְיַת בְּרֶסְלֵב - לִיבֶעֱרִיט  
יע"א. בֵּי סְעוּדָה שְׁלִישִׁית הָאֵט דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א  
פֶּאָרְגַעֲלֶעֱרַנְט סִפֵּר הַקְדוּשׁ שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן יט.**

דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א הָאֵט אָנְגֶּעֱהוּיבֵן, דְּעַר הַיִּלְיֶגֶער רַבִּי זְאָגְט (שיחות  
הַר"ן, סִימָן יט):

"וְאָמַר: נְכַסְפֵּתִי מֵאֵד לְהַמְשִׁיף אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּהּ", דְּעַר הַיִּלְיֶגֶער רַבִּי  
הָאֵט גְּעוּזֶאגְט: אִיף הָאָב זײַער גְּעוּוֹאָלְט אַרײַן בְּרַעַנְגֶען אִין מְעַנְטְשֵׁן 'מְעַן זְאָל  
טוֹן', "שְׂיִהְיֶה חַיִּיב אֶצְל כָּל אֶחָד וְאֶחָד", עֵס זְאָל זײַן אַ חַיִּיב פֶּאָר יַעֲדֵן אַיִנְעֵם,  
"לְלַמּוֹד כֶּף וְכֶף, בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר, וְכַיּוֹצֵא", צוּ לְעַרְנֶען יַעֲדֵן טָאָג 'כֶּף וְכֶף', אַ  
בְּאִשְׁטִימְטֶע שַׁיעוּר, אַ מְשֻׁנָּה, צוּוִי מְשֻׁנּוֹת, אַ פֶּרֶק מְשֻׁנּוֹת; אַן עֲמוּד גְּמָרָא, אַ  
דָּף גְּמָרָא, צוּוִי דַּפִּים גְּמָרָא.

"וְאָמַר: שְׂאָפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקְדָּשָׁה מֵאֵד", אֶפִּילוּ מְעַנְטְשֵׁן  
וּוֹאָס זְעַנְעֵן זײַער וּוִיט פֿון קְדוּשָׁה, "שְׁנֹלְפֵדוּ בְּמִצְוֵה רַעָה", זײ זְעַנְעֵן אַרײַן  
גְּעַפֶּאָלֵן אִין אַ שְׁלֶעכְטֶע פֶּאָסְטֶקֶע, "עַד שְׂרָגִילִין בְּעִבְרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא  
לְצַלֵּן רַחֲמָנָא לְשׁוֹבָן", זײ טוּעֵן עִבְרוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

"אֶף-עַל-פִּי-כֵן הַכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כָּל-כֶּף עַד שְׂיִכּוּלָהּ לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן  
הַעֲבֻרוֹת שְׂרָגִילִין בְּהֵם חֵס וְשְׁלוֹם. וְאֵם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֵק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֲזַק לְלַמּוֹד  
בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּף וְכֶף יִהְיֶה אִיף שְׂיִהְיֶה בּוֹדְאִי יִזְכּוּ לְצִאָת מְמִצְוֹתֵם הַרַעָה, עַל יַדֵּי  
הַתּוֹרָה, פִּי פַח הַתּוֹרָה גְּדוּל מֵאֵד", אוֹיב וּועט עַר זײַן מֵאָכֵן אַ קְבִיעוֹת צוּ לְעַרְנֶען  
יַעֲדֵן טָאָג "כֶּף וְכֶף", זְאָל זײַן וּוֹאָס עֵס זְאָל נֶאָר זײַן, וּועט עַר סוֹף כָּל סוֹף אַרוֹיס  
גײַן פֿון זײַן בְּלֶאָטֶע, וּוִייל דִּי כַּח פֿון דִּי תּוֹרָה אִיז אַזוֹי גְּרוֹיס אַז עֵס נְעַמֵּט אַרוֹיס  
דְּעַם מְעַנְטְשׁ פֿון זײַן שְׁלֶעכְטֶס.

### **תּוֹרָה אִיז הַעֲכָעַר פֿון אַלְעֵס!**

רַבִּי נֶתָן הָאֵט דְּעַרְצִיילְט (חַיִּי מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקַּעג): וּוען דְּעַר רַבִּי הָאֵט דָּאָס  
גְּעוּזֶאגְט, הָאָב אִיף גְּעַפֶּרַעגְט דְּעַם רַבִּי'ן צִי תּוֹרָה קֶען הַעֲלֶפֶן אַזאַ אַיִנְעֵם וּוֹאָס  
אִיז אַרְאָפֶּגַעפֶּאָלֵן אִין דִּי עִבְרִיָה פֿון פֶּגַם הַבְּרִית - הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא

לצלן? האט דער רבי געשריגן אויף מיר און געזאגט: "דו ווייסט ווי גרויס די פח פון תורה איז? תורה איז העכער פון אלעס"; און אפילו אז א מענטש ליגט נעבעך אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אויב ער וועט לערנען יעדן טאג 'כף וכף' וועט ער ווערן אן ערליכער איד.

דאס האבן מיר אין די וואכעדיגע סדרה, די תורה זאגט (במדבר יט, ב): "זאת חקת התורה", דאס איז די געזעץ פון די תורה, ווען א מענטש ווערט טמא פון א מת, אן אבי אבות טומאה, פון אזא מענטש דארף מען זיך זייער דערנווייטערן, מען טאר נישט רעדן מיט אים ווייל זיין שפייעכץ קען נאך מטמא זיין די קליידער, זאל ער קומען צום כהן, דער כהן וועט שפריצן אויף אים די אש פון די פרה אדומה און ער וועט ווערן ריין.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רמב): טראכטן 'מחשבות' פון ניאוף, ווער רעדט נאך פון פוגם זיין בברית רחמנא לצלן - איז 'טמאת מת', אבי אבות הטמאה. זאגט אונז די תורה, אפילו אזא מענטש וואס איז נעבעך אראפ געפאלן אין די ביטערע עבירה פון פגם הברית רחמנא לצלן, איז נאך דא אן עצה זיך צו רייניגן, דורך די אש פון די פרה אדומה.

### ונשלמה פרים שפתינו

ווען מען לערנט די סדרה, דארף מען וויסן אז אלע הלכות און ענינים זענען נישט זאכן וואס זענען אמאל געווען און היינט נישט, נאר מען דארף זוכן וואס מיר קענען ארויס נעמען עצות און חידוק פאר אונז, דארף מען זען ווי אזוי מיר קענען האבן אין די היינטיגע טעג די אש פונעם 'פרה אדומה'? נאר די הייליגע חכמים זאגן (יומא פו:): "ונשלמה פרים שפתינו (הושע יד, ג)", אונזער ליפן איז אנשטאט די קרבנות.

### די הייליגע תורה

דאס גייט ארויף אויף די הייליגע תורה; אזוי ווי דער רבי זאגט אין די שיטה: "וואס יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כף וכף יהיה איה שיהיה בנדאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה, על ידי התורה, כי פח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג 'כף וכף', זאל זיין וואס

עס זאל נאר זיין, וועט ער סוף פל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די פח פון די תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

### ח"י פּרקים משניות

מוהרא"ש זכרוננו לברכה זאגט, ער האט מקובל אז דער שיחה גייט ארויף אויף ח"י פּרקים משניות; אפילו איינער וואס איז נעבעך אריין געפאלן אין שמוציגע מעשים, ער איז רגיל אין עבירות רחמנא לצלן, אבער אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו זאגן יעדן טאג ח"י פּרקים משניות, וועט אים די תורה ארויס נעמען פון זיינע נישט גוטע מעשים, און ער וועט ווערן א גרויסער צדיק.

### דער סימן פון א ברסלב'ער חסיד

דער סימן פון א ברסלב'ער חסיד איז אז ער האט שטענדיג א 'משניות' מיט זיך, אין זיין קאר, אין זיין טאש, ווען ער האט נאר אפאר מינוט ליידיג נעמט ער דעם משניות אין די האנט און לערנט אפאר פּרקים משניות.

### דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך געבעטן פון טיפעניש פון הארץ:

רבנו של עולם, וואס איז מיט דיר? יעדע איבריגע מינוט לויפסטו נאכאמאל און נאכאמאל צום טעלעפאון! וואס שפילסטו מיטן טעלעפאון? דו האסט דאך שוין א גרויע בארד? ! אפילו דער מענטש מיינט: "מיין טעלעפאון איז פֿשר!" - פון דעם רעד איך, איך רעד נישט פון א נישט פֿשר'ע טעלעפאון, איך רעד פון א פֿשר'ע טעלעפאון, אין דעם פֿשר'ן טעלעפאון קוקסטו און קוקסט און קוקסט אן אויפהער... אנשטאט זיך צו שפילן מיטן טעלעפאון, זיין פארנומען צו קוקן יעדע בילד וואס יעדער נאר לייגט ארויף, נעם א משניות, נעם די הייליגע תורה, וועסטו ווערן א גרויסער צדיק!

### די תורה האט עס געמאכט!

אפילו א מענטש וואס האט געטון וואס ער האט נעבעך געטון, אויב וועט ער נעמען די משניות און זיין שטארק מיט דעם, וועט ער איין טאג ווערן א ערליכער איד. דאס איז א זאך וואס איך זע שוין יארן, איך האלט מיט פֿחורים וואס קומען אריין אין ישיבה, זיי הייבן אן לערנען די הייליגע תורה מיט א

שְׁטאַרקייט, פֿלוּצְלינג זענען זיי נישט צום דערקענען, זיי טוישן זיך אינגאנצן צום גוטן.

מענטשן וואונדערן זיך אויף דעם בחור: 'וואס איז געשען מיט דיר? ווי אזוי ביסטו געווארן אזוי אנדערש?' און מען קומט מיר זאגן: "איך זע וואס דו האסט געמאכט מיט דעם בחור", זאג איך: "איך האב עס געמאכט? ! די תורה האט עס געמאכט!" איך קען נישט טוישן קיין מענטשן, איך האב אים געגעבן א וועג צו לערנען, און ער האט זיך אליינס געטוישט, ער האט אנגעהויבן לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה, ער האט געלערנט משניות און גמרא, אין אנהייב האט מען גארנישט געזען ווי ער טוישט זיך, עס איז געווען ממש אזוי ווי 'אש' פון די פרה אדומה, וואס איז 'אש'? אש איז גארנישט, מען קען גארנישט טון מיט אש, אבער דאס רייניגט דעם מענטש, אז מען וואשט זיך אפ מיט די אש, ברענגט דאס צו צו די גרעסטע זאכן.

### תפילה והתבודדות

'ונשלמה פרים שפתינו', אונזער ליפן איז אנשטאט די קרבנות - מיינט נאך א זאך, די זאך פון תפילה והתבודדות, די עצה פון רעדן צום אייבערשטן און בעטן דעם אייבערשטן, דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כה) אז דורך תפילה והתבודדות קען מען ארויסגיין פון די עבירות וואס מען האט געזינדיגט.

אפילו איינער וואס איז נעבעך אזוי אראפ געפאלן, ער האט פוגם געווען בבבית, וואס אין זוהר הקדוש (נוחי ריט:) איז משמע אז ווער עס זינדיגט אין די עבירה וועט נישט זוכה זיין צו זען 'אפי שכינתא', ער וועט נישט קענען שפירן דעם אייבערשטן, און דער רבי זאגט אויף (ספר המדות, אות אמונה, סימן כב): "הפשע של אדם מכניס כפירה לאדם", ווען א מענטש זינדיגט גייט אריין אין אים מחשבות פון כפירה; ער הייבט אן צו באקומען קשיות אויף די אמונה רחמנא לצלן, דער מענטש שפירט ווי מען לאזט אים נישט אריין, עס איז שוין נישט דא קיין שום וועג פאר אים, און לכאורה אויבן אויף איז דער מענטש טאקע אויסגעשלאסן, ווי קען זיין אז אזא מענטש זאל זיך נאך קענען צוריק כאפן, ער האט דאך קשיות אויפ'ן אייבערשטן, קשיות אויף די תורה, קשיות אויף צדיקים? ! אבער איין עצה איז געבליבן פאר אים: 'תפילה והתבודדות'.

דער רבי האט פאר דיר א וועג, שטופ זיך אריין און קיין געפיל, אפילו דו האלסט נאכנישט דערביי, דו שפירסט נאכנישט קיין טעם אין התבודדות, קודם רעד, רעד דיבורים צום אייבערשטן, זאג פארן אייבערשטן: "רבוננו של עולם איך וויל זיין גוט", "הייליגער באשעפער איך וויל זא זיין גוט, אפילו עס זעט נישט אויס און אפילו איך פאל, וויל איך זיין גוט", דאס איז דאך א זאך וואס קאסט נישט קיין געלט, און דער רבי זאגט צו, אויב א מענטש וועט דאס טון נאכאמאל און נאכאמאל, וועט ער צוביסלעך צוריק אנהייבן שפירן אייבערשטער, צוביסלעך וועט זיך אים צוריק עפענען די אויגן, ער וועט אים צוריק ליכטיג ווערן, ער וועט אנהייבן שפירן א טעם אין לערנען, א טעם אין מצות און מעשים טובים.

זאגט דער רבי ווייטער:

"וכל עקר מגמתו וחספו היה תמיד רק לעבודות ועשיות של קדשה", דאס איז געווען דעם רבי'נס גאנצע זאך, איין זאך, מיר זאלן טון גוטע זאכן, "בלי שום חכמות פלל", און קיין שום חכמות, "רק שנעסק תמיד בעשיות של קדשה בפשיטות", נאר טון גוטע הייליגע זאכן, "דהינו להרבות בלמוד התורה", לערנען יעדן טאג אביסל משניות און גמרא, "ולעשות מצוות הרבה בכל יום", און טון יעדן טאג אסאך מצוות, "וילהרבות בתפלה ותחנונים תמיד והכל בפשיטות בלי שום חכמות", און אסאך פארמערן אין תפילות, צו בעטן דעם אייבערשטן, און קיין שום חכמות.

"וזההיר מאד להיות בשמחה תמיד", א מענטש דארף וויסן א וויכטיגע זאך, אפילו ער לערנט, ער דאווענט, ער וואשט זיך אפ מיט די אש פון די פרה אדומה, דארף עס אבער צוגיין מיט שמחה. "והרבה מאד לדבר עמנו מזה, מענין שמחה כמבאר בספרים הקדושים, אף יותר מזה - הרבה לדבר עמנו בעל פה וזההיר מאד בכמה אזהרות כמה וכמה פעמים להיות אף שמח תמיד", דער רבי האט אסאך גערעדט צו אונז און אסאך געווארנט אז מיר זאלן זען צו זיין נאר פרייליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.